

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra LÆRDOMS LYSTGAARD ELLER ADSKILLIGE DISCURSER FØRSTE PART

Citation: Falster, Christian: "Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor", i Falster, Christian: *Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor*, udg. af JØRGEN OLRIK , 1919-20, s. 114. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster01-shoot-idm140591134692304/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Lærdoms Lystgaard eller Adskillige Discursor

vel for en Del udsiukt, dog saaledes, at de, som med Ondskab og Svig vilde anfælde de Christne, ej havde mindre Løjlighed forhaanden, idet hist Folket, her Lands-høvdingerne efterstræbte de Christne, saa at der vel ikke aabenbart og offentligt, men dog localt i visse Provincier opblussede Forfølgelser. Sandelig, som *Juvenalis* siger¹⁾:

*Sig ingen slaar til Taals med de tilladte Synder;
man tager selv Forlov, og stædse nyt begynder.*

Læg dertil, at Trajani Billighed berømmes ogsaa af selve de kirkelige Skribenter, ikke alene af de verdslige. — Derefter aflod min Ven ej med at klage paa Trajani Grumhed, saasom han efter *Nicephori*²⁾ Vidnesbyrd, da han var bleven Herre i Antiochia, lod mange Christne omkomme; blandt andre brændte han ogsaa fem Jomfruer, som aabenlyst bekendte Troen, og da deres Ben tilsidst vare opbrændte, og Asken strøet for Vejr og Vind³⁾, lod han gøre Kedler og andre Kar, hvilke han overantvordede til det offentlige Bad, som han selv havde bygget med største Pragt. — Jeg for min Del, som aldrig havde hørt nogen Underretning af nogen anden bekvem Skribent om dette Drab og disse varme Bade i Antiochia, mente, at man ej kunde fæste mere Lid til *Nicephoro* alene end til *Theodoro Metochitzæ*, hvilken i sin *Romerske Historie*⁴⁾ fortæller følgende Fabel om Trajano: Da den store *Gregorius Dialogus*⁵⁾, Biskop i denne By Rom, engang var kommet hen til den af Trajano stensatte Vej, bad han efter *Johannis Damasceni*⁶⁾ Vidnesbyrd en fyrig Bøn til Herren, som elsker Spølene, at han vilde skænke hin Kejser Syndernes Forladelse. Straks hørte han en